Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/81/EY,**

annettu 23 päivänä lokakuuta 2001,

tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista

(EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2006/105/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	368	20.12.2006
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M3**	Neuvoston direktiivi 2013/17/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	193	10.6.2013
►**M4**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016	L 344	1	17.12.2016

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/81/EY,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2001,

tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on rajoittaa happamoittavien ja rehevöittävien epäpuhtauksien ja otsonin esiasteiden päästöjä, jotta parannettaisiin ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua yhteisössä happamoitumisen, maaperän rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin aiheuttamilta haittavaikutuksilta, sekä pyrkiä pitkällä aikavälillä siihen, että kriittiset tasot ja kuormitukset eivät ylity ja että ihmisiä suojellaan tehokkaasti kaikilta tunnetuilta ilman pilaantumisen aiheuttamilta terveyteen kohdistuvilta riskeiltä ottamalla käyttöön kansalliset päästörajat käyttäen arviointiviitteinä vuosia 2010 ja 2020 sekä laatimalla 4 ja 10 artiklassa tarkoitettuja toistuvia uudelleenarviointeja.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen epäpuhtauksien kaikista ihmisen toiminnan aiheuttamista lähteistä peräisin oleviin päästöihin, joita syntyy jäsenvaltioiden ja niiden talousvyöhykkeiden alueella.

Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) kansainvälisen meriliikenteen päästöihin,

b) ilma-alusten muihin kuin laskeutumis- ja lentoonlähtöjakson aikana syntyviin päästöihin,

c) Espanjan osalta päästöihin Kanariansaarilla,

d) Ranskan osalta päästöihin merentakaisissa departementeissa, ja

e) Portugalin osalta päästöihin Madeiralla ja Azoreilla.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ”AOT 40:llä” alailmakehän otsonin 80 $\mu g/m^3$ (= 40 ppb) ylittävän tuntipitoisuuden ja sen 80 $\mu g/m^3$ tuntipitoisuuden valoisina tunteina todettavan erotuksen kertymää kunkin vuoden toukokuun ja heinäkuun väliseltä ajalta;

b) ”AOT 60:llä” alailmakehän otsonin 120 $\mu g/m^3$ (= 60 ppb) ylittävän tuntipitoisuuden ja sen 120 $\mu g/m^3$ tuntipitoisuuden erotuksen kertymää koko vuoden ajalta;

c) ”kriittisellä kuormituksella” sellaista määrällistä arviota yhdelle tai useammalle epäpuhtaudelle altistumisesta, jonka alittavalla määrällä ei nykytiedon mukaan ole merkittäviä haittavaikutuksia tietyille ympäristön herkille tekijöille;

▼B

d) ”kriittisellä tasolla” epäpuhtauksien pitoisuutta ilmakehässä, jonka ylittävällä määrällä voi nykytiedon mukaan olla välittömiä haittavaikutuksia kohteeseen, kuten ihmisiin, kasveihin, ekosysteemeihin tai materiaaleihin;

e) ”päästöllä” aineen vapautumista ilmaan piste- tai hajakuormituslähteistä;

f) ”ruudukon yksiköllä” ruutua, jonka mitat ovat 150 km x 150 km. Tätä tarkkuutta käytetään kartoitettaessa kriittisiä kuormituksia Euroopan laajuisesti, samoin tarkkailtaessa ilman epäpuhtauspäästöjä ja -laskeumia epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailun ja arvioinnin Euroopan yhteistyöohjelman (EMEP) mukaisesti;

g) ”laskeutumis- ja lentoonlähtöjaksolla” jaksoa, joka käsittää seuraavat lennon eri vaiheisiin käytetyt ajat: lähestyminen 4,0 minuuttia, rullaus / tyhjäkäynti maassa 26,0 minuuttia, lentoonlähtö 0,7 minuuttia ja nousu 2,2 minuuttia;

h) ”kansallisella päästörajalla” aineen kilotonneissa ilmaistua enimmäismäärää, joka jäsenvaltiosta voidaan päästää kalenterivuoden aikana;

i) ”typen oksideilla” (NO_x) typpioksidia ja typpidioksidia typpidioksidina ilmaistuina;

j) ”alailmakehän otsonilla” ilmakehän alimmassa osassa olevaa otsonia;

k) ”haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä” (VOC) metaania lukuun ottamatta kaikkia ihmisen toiminnan aiheuttamia orgaanisia yhdisteitä, jotka voivat tuottaa valokemiallisia oksidantteja reagoidessaan auringonvalossa typen oksidien kanssa.

4 artikla

Kansalliset päästörajat

1. Jäsenvaltioiden on vuoden 2010 loppuun mennessä rajattava vuotuiset kansalliset epäpuhtauspäästönsä rikkidioksidin (SO_2), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) ja ammoniakin (NH_3) osalta määriin, jotka eivät ylitä liitteessä I vahvistettuja päästörajoja, ottaen huomioon 9 artiklassa tarkoitettujen kertomusten perusteella hyväksytyistä yhteisön toimenpiteistä aiheutuvat muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä I vahvistettuja päästörajoja ei ylitetä yhtenäkään vuonna vuoden 2010 jälkeen.

5 artikla

Ympäristöalan välitavoitteet

Liitteessä I mainittujen kansallisten päästörajojen tarkoituksena on saavuttaa yleisesti ottaen seuraavat ympäristöalan välitavoitteet koko yhteisön osalta vuoteen 2010 mennessä:

a) *Happamoituminen*

Niitä alueita, joilla kriittiset kuormitukset ylittyvät, vähennetään ainakin 50 prosentilla (kussakin ruudukon yksikössä) vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna.

▼B

b) *Terveyteen vaikuttava altistuminen alailmakehän otsonille*

Ihmisen terveyden kannalta kriittisen tason (AOT 60 = 0) ylittävää alailmakehän otsonikuormitusta vähennetään kahdella kolmasosalla vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna kaikissa ruudukon yksiköissä. Alailmakehän otsonikuormitus ei lisäksi saa ylittää 2,9 ppm.h:n ehdotonta rajaa missään ruudukon yksikössä.

c) *Kasvillisuuteen vaikuttava altistuminen alailmakehän otsonille*

Viljelykasvien ja osittain luonnonvaraisen kasvillisuuden kannalta kriittisen tason (AOT 40 = 3 ppm.h) ylittävää otsonikuormitusta vähennetään yhdellä kolmasosalla vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna kaikissa ruudukon yksiköissä. Alailmakehän otsonikuormitus ei lisäksi saa ylittää 10 ppm.h:n ehdotonta rajaa, 3 ppm.h:n kriittisen tason ylittymisenä ilmaistuna, missään ruudukon yksikössä.

6 artikla

Kansalliset ohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivään lokakuuta 2002 mennessä laadittava ohjelmat 4 artiklassa tarkoitettujen kansallisten epäpuhtauspäästöjen vähentämiseksi asteittain siten, että päästöt ovat vuoteen 2010 mennessä vähintään liitteessä I vahvistettujen kansallisten päästörajojen mukaiset.

2. Kansallisiin ohjelmiin on sisällyttävä tiedot hyväksytyistä ja suunnitelluista politiikoista ja toimenpiteistä sekä määrälliset arviot näiden politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksista epäpuhtauspäästöihin vuonna 2010. Ennakoitavissa olevat merkittävät muutokset kansallisten päästöjen maantieteellisessä jakaumassa on ilmoitettava.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa tarkistettava kansalliset ohjelmansa ja saatettava ne ajan tasalle 1 päivään lokakuuta 2006 mennessä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laaditut ohjelmat yleisön ja asianomaisten, esimerkiksi ympäristöalan organisaatioiden saataville. Yleisölle ja organisaatioille tämän kohdan nojalla annettujen tietojen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla.

▼M4

———

▼B

9 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio antaa vuosina 2004 ja 2008 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen liitteessä I vahvistettujen kansallisten päästörajojen täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä ja siitä, missä määrin 5 artiklassa asetetut ympäristöalan välitavoitteet todennäköisesti saavutetaan vuoteen 2010 mennessä ja missä määrin 1 artiklassa tarkoitetut pitkän aikavälin tavoitteet voitaisiin saavuttaa vuoteen 2020 mennessä. Kertomuksissa on esitettävä taloudellinen arvio, johon sisältyvät kustannustehokkuus, hyödyt, arvio rajakustannuksista ja -hyödyistä sekä kansallisten päästörajojen täytäntöönpanosta yksittäisille jäsenvaltioille ja

▼B

toimialoille aiheutuvat yhteiskunnallistaloudelliset vaikutukset. Kertomuksissa on myös tarkasteltava 2 artiklassa määriteltyjä tämän direktiivin soveltamisalaa koskevia rajoituksia ja arvioitava, missä määrin päästöjen lisävähennykset saattavat olla tarpeen 5 artiklassa asetettujen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamiseksi. Niissä on otettava huomioon jäsenvaltioiden 8 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laatimat kertomukset sekä muun muassa:

a) merkityksellisiä päästölähteitä koskeva uusi yhteisön lainsäädäntö, jossa säädetään päästörajoista ja tuotteita koskevista määräyksistä,

b) parhaiden saatavilla olevien tekniikkojen kehittyminen direktiivin 96/61/EY 16 artiklan mukaisen tietojenvaihdon puitteissa,

c) olemassa olevien suurten polttolaitosten rikkidioksidin ja typen oksidien päästöjen vähentämistä vuoteen 2008 mennessä koskevat tavoitteet, joista jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY ([1]) mukaisesti,

d) kolmansien valtioiden päästövähennykset ja niiden sitoumukset päästöjen vähentämiseksi sekä erityisesti jäsenyyttä hakeneissa ehdokasvaltioissa toteutettavat toimenpiteet, ja mahdollisuudet päästöjen lisävähennyksiin yhteisön läheisyydessä sijaitsevilla alueilla,

e) laivojen ja ilma-alusten päästöjä koskeva uusi yhteisön lainsäädäntö ja kansainväliset määräykset,

f) liikenteen kehittyminen ja liikenteen päästöjen rajoittamiseen liittyvät lisätoimet,

g) kehitys maataloudessa, uudet kotieläintuotantoa koskevat ennusteet sekä maatalouden päästöjen vähentämismenetelmien tehostaminen,

h) jäsenvaltion energiamarkkinoilla tapahtuneet merkittävät muutokset ja uudet ennusteet, jotka johtuvat jäsenvaltioiden toteuttamista toimista ilmaston muutosta koskevien kansainvälisten sitoumustensa noudattamiseksi,

i) arvio kriittisten kuormitusten nykyisistä ja ennustetuista ylittymisistä ja alailmakehän otsonia koskevat WHO:n ohjearvot,

j) mahdollisuus yksilöidä ehdotettu maaperän rehevöitymisen vähentämistä koskeva välitavoite,

k) uusi tekniikan ja tieteen alan tieto, mukaan lukien arvio epävarmuustekijöistä, jotka liittyvät:

   i) kansallisiin päästöselvityksiin;

   ii) viitetietojen syöttöön;

   iii) tietoihin epäpuhtauksien valtiosta toiseen tapahtuvasta kaukokulkeutumisesta ja laskeutumisesta;

   iv) kriittisiin kuormituksiin ja kriittisiin tasoihin;

   v) käytettyyn malliin sekä

   arvio näistä tekijöistä aiheutuvasta epävarmuudesta, joka koskee 5 artiklassa mainittujen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamisen edellyttämiä kansallisia päästörajoja.

l) mahdollinen tarve välttää aiheuttamasta yksittäisille jäsenvaltioille liiallisia kustannuksia,

([1]) Katso tämän virallisen lehden s. 1.

▼B

m) mallilaskelmien vertailu happamoitumista, rehevöitymistä ja alailmakehän otsonia koskeviin havaintoihin mallien parantamiseksi,

n) tarvittaessa asianomaisten taloudellisten välineiden mahdollinen käyttö.

2. Komissio antaa vuonna 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen liitteen I mukaisten päästörajojen noudattamisesta ja edistymisestä 5 artiklassa esitettyjen ympäristöalan välitavoitteiden sekä 1 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin tavoitteiden osalta. Kertomuksessa otetaan huomioon jäsenvaltioiden 8 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla toimittamat kertomukset sekä 1 kohdan a—n alakohdassa mainitut seikat.

10 artikla

Uudelleenarviointi

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitetuissa kertomuksissa otetaan huomioon 1 kohdassa luetellut tekijät. Komissio arvioi kunkin kertomuksen valmistelun yhteydessä tämän direktiivin uudelleen ottaen huomioon mainitut tekijät, edistymisen päästörajojen saavuttamisessa vuoteen 2010 mennessä, tieteen ja tekniikan kehityksen, tämän direktiivin välitavoitteiden ja kriittisten kuormitusten ja tasojen ylittymättä jäämistä koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamisessa vallitsevan tilanteen sekä ilman laatua koskevat WHO:n ohjearvot.

2. Vuonna 2004 suoritettavassa uudelleenarvioinnissa on tarkasteltava liitteessä II koko yhteisölle asetettuja ohjeellisia päästörajoja. Näiden ohjeellisten päästörajojen arviointi on otettava huomioon analysoitaessa uusia kustannustehokkaita toimia, joihin voidaan ryhtyä kaikkien merkittävien epäpuhtauspäästöjen vähentämiseksi, jolloin tavoitteena on saavuttaa 5 artiklassa tarkoitetut ympäristöalan välitavoitteet koko yhteisössä vuoteen 2010 mennessä.

3. Kaikkiin uudelleenarviointeihin on sisällytettävä kehittyneimpien mallien perusteella ja parhaita saatavilla olevia tietoja käyttäen suoritettuja lisätutkimuksia kansallisten päästörajojen arvioiduista kustannuksista ja hyödyistä ja rajaten epävarmuustekijät mahdollisimman vähiin sekä ottaen huomioon myös Euroopan unionin laajentumisen edistyminen ja vaihtoehtoisten menetelmien ansiot sekä 9 artiklassa luetellut tekijät.

4. Komissio tutkii edelleen tarvetta kehittää sellaisia asiaan eniten vaikuttavia talouden aloja ja tuotteita koskevia yhdenmukaisia yhteisön toimenpiteitä, jotka vaikuttavat happamoitumiseen, rehevöitymiseen ja alailmakehän otsonin muodostumiseen, kilpailun vääristymisen välttämiseksi sekä ottaen huomioon toimien toteuttamisesta aiheutuvien hyötyjen ja kustannusten välisen tasapainon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY 18 artiklan soveltamista.

5. Edellä 9 artiklassa tarkoitetut kertomukset sisältävät tarvittaessa ehdotuksia:

a) liitteessä I olevien kansallisten päästörajojen muuttamiseksi 5 artiklassa tarkoitettujen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamiseksi ja/tai ehdotuksia näiden ympäristöalan välitavoitteiden muuttamiseksi;

▼B

b) päästöjen mahdolliseksi edelleen rajoittamiseksi direktiivin pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi mieluiten vuoteen 2020 mennessä;

c) ehdotuksia päästörajojen noudattamisen varmistamiseksi.

11 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

Direktiivin 1 artiklassa vahvistetun tavoitteen saavuttamiseksi komissio ja tarvittaessa jäsenvaltiot jatkavat kahden- ja monenvälistä yhteistyötä kolmansien maiden ja asianomaisten kansainvälisten organisaatioiden, esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE), Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili- ja ilmailujärjestön (ICAO), kanssa tekniikan ja tieteellisen tutkimuksen ja kehityksen alalla muun muassa tietojenvaihdon myötä ja tarkoituksin parantaa edellytyksiä päästöjen vähentämisen helpottamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 300 artiklan soveltamista.

12 artikla

Meriliikenteen ja ilma-alusten päästöjä koskevat kertomukset

1. Komissio laatii vuoden 2002 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, missä määrin kansainvälisen meriliikenteen päästöt aiheuttavat yhteisössä happamoitumista, rehevöitymistä ja alailmakehän otsonin muodostumista.

2. Komissio laatii vuoden 2004 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, missä määrin ilma-alusten muut kuin laskeutumis- ja lentoonlähtöjakson aikana syntyvät päästöt aiheuttavat yhteisössä happamoitumista, rehevöitymistä ja alailmakehän otsonin muodostumista.

3. Kussakin kertomuksessa on määritettävä ohjelma, joka koskee kansainvälisellä tasolla ja yhteisön tasolla kyseisen alan päästöjen vähentämiseksi tarvittaessa toteutettavia toimia ja muodostaa perustan Euroopan parlamentin ja neuvoston myöhemmälle asian käsittelylle.

13 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 96/62/EY 12 artiklassa perustettu komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon sen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M2

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B

14 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavat seuraamukset. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 27 päivää marraskuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼M3

LIITE I

VUOTEEN 2010 MENNESSÄ SAAVUTETTAVAT KANSALLISET PÄÄSTÖRAJAT SO_2:N, NO_x:N, VOC:N JA NH_3:N OSALTA [1]

Maa	SO_2 (kilotonnia)	NO_x (kilotonnia)	VOC (kilotonnia)	NH_3 (kilotonnia)
Belgia	99	176	139	74
Bulgaria [2]	836	247	175	108
Tšekki	265	286	220	80
Tanska	55	127	85	69
Saksa	520	1 051	995	550
Irlanti	42	65	55	116
Viro	100	60	49	29
Kreikka	523	344	261	73
Espanja	746	847	662	353
Ranska	375	810	1 050	780
Kroatia [3]	70	87	90	30
Italia	475	990	1 159	419
Kypros	39	23	14	9
Latvia	101	61	136	44
Liettua	145	110	92	84
Luxemburg	4	11	9	7
Unkari	500	198	137	90
Malta	9	8	12	3
Alankomaat	50	260	185	128
Itävalta	39	103	159	66
Puola	1 397	879	800	468
Portugali	160	250	180	90
Romania [2]	918	437	523	210
Slovenia	27	45	40	20
Slovakia	110	130	140	39
Suomi	110	170	130	31
Ruotsi	67	148	241	57
Yhdistynyt kuningaskunta	585	1 167	1 200	297

▼**M3**

Maa	SO_2 (kilotonnia)	NO_x (kilotonnia)	VOC (kilotonnia)	NH_3 (kilotonnia)
EU 28	8 367	9 090	8 938	4 324

([1]) Näitä kansallisia päästörajoja vahvistettaessa tavoitteena on pidetty 5 artiklassa säädettyjen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamista yleisesti ottaen. Tavoitteiden saavuttamisen ansiosta maaperän rehevöitymisen odotetaan vähenevän siinä määrin, että sellaiset unionin alueet, joilla typpiravinnelaskeumat ylittävät kriittiset kuormitukset, saadaan vähenemään noin 30 prosenttia vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna.

([2]) Nämä kansalliset päästörajat ovat tilapäisiä eivätkä ne rajoita tämän direktiivin 10 artiklan mukaista uudelleenarviointia, joka on tarkoitus saada päätökseen vuonna 2008.

([3]) Kroatian kansalliset päästörajat on määrä saavuttaa siihen päivään mennessä, jona se liittyy unioniin.

▼B

LIITE II

Päästörajat SO_2, NO_x ja VOC (tuhatta tonnia)

▼M3

	SO_2 (kilotonnia)	NO_x (kilotonnia)	VOC (kilotonnia)
EU 28 ([1])	7 902	8 267	7 675

([1]) Nämä päästörajat ovat tilapäisiä eivätkä ne rajoita tämän direktiivin 10 artiklan mukaista uudelleenarviointia, joka on tarkoitus saada päätökseen vuonna 2008.

▼B

Näillä päästörajoilla pyritään saavuttamaan 5 artiklassa tarkoitetut ympäristöalan välitavoitteet koko yhteisössä vuoteen 2010 mennessä.

▼M4